

КАТОЛИЦЬКА МЕДІАСИСТЕМА ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ КОМУНІКАЦІЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Наталія Гадьо

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Генерала Чупринки, 49, 79044, м. Львів, Україна,
e-mail: natalia_gado@yahoo.com*

У статті досліджено католицьку медійну систему як одну з складових системи комунікації Католицької Церкви відповідно до хронології її розвитку.

Ключові слова: комунікація, система ЗСК, інтернет-сторінка, сайт, телепрограма, газета.

Перший взірєць комунікації – це спілкування всередині Пресвятої Тройці: між Отцем, Сином і Святим Духом.

Архиепископ Дж. Фоулі [5]

Глобальний контекст сучасної комунікації, у якому визначальне місце мають медії, спонукає до ширшого розгляду її системи. Однією з найменш досліджених у цьому сенсі є комунікативна система Католицької Церкви, особливо її медійний сегмент.

До КЦ належить приблизно 1 млрд 254 млн вірних, що становить 17,7% від усього населення світу [9]. Католиків можна вважати „соціальною групою в тому сенсі, що вони оцінюють навколишнє життя відповідно до католицьких релігійних цінностей, моралі та моделей поведінки” [4, с. 32]. Щоб спілкуватися поміж собою і зі світом, така чисельна спільнота мусить мати і „власну складну систему ЗСК” [4, с. 32]. Водночас вона є складовою усієї медіасистеми як конфесійна і вагомою частиною комунікації Католицької Церкви.

У межах нашого дослідження нас цікавитимуть католицькі медії Ватикану, Італії та Польщі.

Визначаючи систему католицьких медій, потрібно чітко відрізнити її від системи католицької комунікації, до якої вона належить разом з усіма іншими способами внутрішньої і зовнішньої комунікації КЦ, вербальної і невербальної.

Центральним поняттям комунікації КЦ є спілкування всередині Пресвятої Тройці: поміж Отцем, Сином і Святим Духом [5, с. 5]. Боже слово звернене до кожної особи і до Церкви, як містичного Христового Тіла [2, с. 197], **яке виражене через Святе Письмо, Традицію та вчення КЦ.** „Комунікація є засобом вираження місійного покликання усієї Церкви” [6], а отже, головним завданням комунікації КЦ є вершити її спасительну місію – проповідувати Добру Новину і поширювати Царство Боже на землі [7, с. 45], як це робив Ісус Христос – „Досконалий Комунікатор” [7, с. 94]. Відтак усі засоби

комунікації, підпорядковані цьому завданню, а серед них і католицькі медії, становлять комунікативну систему КЦ. У ній „органічно поєднуються традиційні (канонічні) та новітні (світські) засоби передачі релігійної інформації” [3, с. 111]. А оскільки КЦ прагне використовувати всі засоби спілкування, то „кожна річ, яку вона виконує – спосіб її комунікації у світі” [1]. Найперше КЦ комунікує через літургію, а також через різні богослужбові практики (дев'ятиця, літанія, Хресна дорога), єрархічну діяльність Апостольської Столиці та адміністративних одиниць КЦ – архієпархій, парафій, комісій, за посередництвом інституцій богопосвячених осіб, місійних організацій та мирянських рухів. Також через харитативні організації, участь у світських заходах (напр., засідання ООН, служіння капеланів у державних структурах – військо, медичні заклади, міське самоврядування). І навіть церковні будівлі, символи, обрядовий одяг та предмети є знаряддями невербальної комунікації КЦ.

Важливою для системи комунікації КЦ є постать Папи Римського, якого називають „своєрідним містком, що об'єднує релігійну та світську комунікацію” [3, с. 109], оскільки Папа є главою КЦ, єпископом Риму і главою держави Ватикан одночасно. Папа комунікує через традиційні форми внутрішньо і зовнішньо-церковної комунікації і ті, що стали традиційними з появою ЗСК. Наприклад, традиційну тепер об'єдну спільну молитву Папи Римського з паломниками „Ангел Господній” (або „Ангелус” – з лат. *Angelus Domini*) запровадив ще у 1456 році Папа Калікст III. Вперше Папа Пій XII молився „Ангел Господній” на радіо в Кастель-Гандольфо 15 серпня 1954 року. І відтоді почав молитися її публічно – разом з вірними. А традицію молитви „Ангелуса” в тому вигляді, в якому вона є сьогодні, запровадив св. Папа Іван XXIII, який щонеділі опівдні проголошував коротку промову, а потім молився разом з вірними і давав благословення всім присутнім і тим, хто чув її по радіо чи телебаченню. Сьогодні „Ангел Господній” є одним з основних способів регулярної комунікації Папи зі світом. Як і послання Папи Римського вірним та святкове благословення „*Urbi et Orbi*” (Місту (Риму) та світу). Папа оголошує його щороку в Соборі Св. Петра у Великий Четвер, на Різдво та Великдень і в день св. Апостолів Петра і Павла; в Соборі Св. Івана Латеранського на свято Вознесіння Господнього; у базиліці Санта Марія Маджоре на свято Успіння Богородиці, а також під час церемонії власної інтронізації, під час оголошення ювілейного року і для благословення паломників. Також пише послання на Всесвітній день комунікації, День миру, День молоді, День хворого. Папа виступає і на світських заходах, як приклад, виступ Папи Бенедикта XVI в німецькому Бундестазі 22 вересня 2011 року чи промова Папи Франциска на засіданні ООН 25 вересня 2015 року.

Кожен Папа комунікував через актуальні ЗСК свого часу, католицькі та світські. Окрім книг, радіопрограм та звернень, сьогодні Папа комунікує через офіційний канал Ватикану на відеохостингу Youtube, у соцмережах Facebook і Twitter, спеціальних додатках для iPad та iPhone, перелік яких розміщений на його порталі Pope2you. Цікавими прикладами комунікації через сучасні засоби можна назвати віртуальну зустріч Папи Франциска напередодні його подорожі до США з мешканцями тих міст, які він не встигне відвідати або спілкування Папи Бенедикта XVI з космонавтами екіпажу Міжнародної Космічної Станції за допомогою аудіо- чи відеоз'єднання.

Зрештою, представником комунікації КЦ можна назвати кожного члена КЦ, хто своїм життям, проповіддю, свідченням несе Добру Новину світові, і які в спільності „створять містичне Тіло – Церкву” [2, с. 197].

Передумовою появи та функціонування католицьких ЗСК, як вже було згадано, є їхнє розуміння КЦ як ще одного способу, „ареопагу для проголошення Євангелії та творення можливості зустрічі з Христом, тобто головної місії КЦ” [7, с. 340–342]. Католицькі медії мають „ширити цінності животворного Христового послання, робити так, щоб увесь світ пройнявся їхніми переконаннями, голосом їхньої віри і Словом Бога” [7, с. 244].

Аналізуючи систему католицьких медій, бачимо, що вона тісно пов’язана з церковними структурами: парафіями, єпархіями, духовними семінаріями, монашими чинами, різними релігійними товариствами і рухами. Кожне церковне медія прямо (через структурну приналежність) чи опосередковано (через дотримання католицьких принципів) підпорядковане КЦ і пов’язане з Папською радою соціальної комунікацій. Це дає змогу охарактеризувати систему медій КЦ як „глобальну медійну спільноту” [4, с. 33]. На користь цього твердження свідчить і контент католицьких медій, в основі якого – доктрина КЦ. Власна система медійної комунікації КЦ передбачає систему спільно визнаних поглядів, цінностей, практики, мови, норм [4, с. 33]. Окремим сегментом є також комунікація через світські медії.

Отже, використання найсучасніших ЗСК і їхня система є важливою складовою усієї комунікації КЦ: на рівні Апостольської Столиці і на рівні місцевих Церков. Тому КЦ намагається активно розвивати свої власні комунікаційні структури, закликає єпископів, священників, монашество та мирян активно брати участь у творенні системи ЗСК [3, с. 110].

Хронологічно цю систему можна відобразити у такій послідовності: католицьке книговидавництво, періодика, радіомовлення, телебачення, інтернет-сайти, нові медії. Однак перехід на кожен новий етап не означав розриву зі старою системою комунікації.

Система католицьких медій має єрархічну будову, де першими за важливістю є офіційні ЗСК Апостольської Столиці та Церков на місцях.

Найстаршим офіційним органом КЦ є видавництво Ватикану „*Libreria Editrice Vaticana*” (www.libreriaeditricevaticana.va), що діє від 27 квітня 1587 року, видає свій щорічний бюлетень „*Editoria Vaticana*”, також доступний у мережі.

Незважаючи на активний розвиток радіо-, телебачення, а потім й інтернету, продовжують функціонувати три друковані періодичні видання Ватикану.

„*Annuario Pontificio*” (Папський щорічник) – статистичне видання, яке виходить від 1716 року під різними назвами. Містить детальну інформацію про актуальну структуру Католицької Церкви. Зараз виходить регулярно у видавництві Ватикану і на офіційному сайті [9].

„*Acta Apostolicae Sedis*” (AAS) (Акти Апостольського Престолу, 1909) – офіційний бюлетень Ватикану, який від 1865 року до 1908 року виходив під назвою „*Acta Sanctae Sedis*” (Акти Святого Престолу), виходить з додатком законів Держави Ватикан. Оцифровані випуски AAS від першого номера можна знайти на сайті Ватикану [AAS].

„L'Osservatore Romano” (Римський оглядач) – від 1 липня 1961 року є офіційним друкованим органом Святого Престолу, який повідомляє про публічну діяльність Папи Римського, містить статті церковного проводу на важливі теми і офіційні документи після їхнього випуску. Виходить друком у 129 країнах і сімома мовами в інтернеті (www.osservatoregromano.va), де також можна скачати друковану версію.

Від 12 лютого 1931 року, в епоху радіо, розпочинає мовлення „Радіо Ватикану”, яке від 1929 року на прохання Папи Пія XI збудував винахідник радіозв’язку Гульєльмо Марконі. Сам Папа Пій XI промовляв на радіо 27 разів і від 25 грудня 1936 року започаткував традицію трансляції Різдвяного привітання з благословенням Папи „Urbi et Orbi” (Місту і світу), яку його наступники продовжують дотепер. Сьогодні „Радіо Ватикан” веде мовлення приблизно на сорока мовах (від 1939 року українською) в ефірі та від 1999 року в інтернеті (www.radiovaticana.org). Українська онлайн-версія діє від 2006 року. Вона, як й інші веб-сторінки різними мовами, містить інформацію про діяльність Папи (Аудієнції, „Ангел Господній”, Апостольські подорожі), найважливіші новини Католицької Церкви та світу, можливість радіо- та аудіопрослуховування і перегляду відеонovin у записі. Через веб-камеру можна стежити за усім, що відбувається на площі св. Петра, а через веб-сайт „Радіо Ватикану” – здійснити віртуальні відвідини музею, переглянути архівні фото і відеозаписи, дізнатися розклад трансляцій, історію радіо. А додаток для мобільних пристроїв свідчить про вичерпність та сучасність можливостей веб-сторінки „Радіо Ватикану”. Безкоштовний бюлетень програм „Radio Vaticana programmes”, який колись друкували накладом 337 тис., зараз можна знайти на веб-сторінці дев’ятьма мовами або щодня отримувати його мейлом.

Найстарішим католицьким телеканалом, що сьогодні доступний в Інтернеті, є „CTV” (Телецентр Ватикану), який діє від 1983 року, а від 1996 року є офіційним органом Апостольської Столиці. Його головною метою діяльності є документувати діяльність Ватикану і Папи. Це і трансляція наживо, і у записі, показ фільмів і архівних матеріалів. В Інтернеті „CTV” присутній від 23 січня 2009 року (<http://www.ctv.va/>), коли з нагоди 43-го Всесвітнього дня соціальної комунікації створили канал на „YouTube”, щоб транслювати Послання Папи. Також має сторінки у трьох соцмережах.

Першим католицьким власне інтернет-телебаченням є ватиканське ТБ „Paraboys Web Television”, що працює у форматі 3.0. Зорієнтоване на молодь (словом „Paraboys” – назвали молодь на Всесвітніх Днях Молоді з Папою 2000 року), пропонує християнську музику, інтерв’ю та перехід на інші телевізійні католицькі інформаційні сервіси.

Окрім веб-сторінок традиційних медій, Ватикан має і офіційні сайти, з яких найстаршим є офіційний сайт Апостольської Столиці (w2.vatican.va) (був заснований як vatican.va). Він діє від 1995 року – вперше там з’явилося різдвяне послання Папи Івана Павла II – і містить усю інформацію про КЦ, її єрархію і структуру. Новинний сайт (www.news.va), доступний п’ятьма мовами і у восьми соціальних мережах. Сайт інформаційної агенції „Fides”, заснованої 5 червня 1927 року як першої місіонерської агенції новин КЦ, доступний за адресою (www.fides.org) вісьмома мовами. Також є сайти, що документують усю діяльність КЦ у фото- і відеозвітах (www.photo.va, www.photogallery.va, <http://www.mediaprojects.va>). Разом налічуємо близько 60 сучас-

них сайтів і веб-сторінок (див. Додаток сайти Ватикану) зі складною структурою та оригінальним контентом. Серед них сайти музею, бібліотеки, комісії та конгрегацій. Окремо варто задати про сайт *Папської Комісії* у справах ЗСК (www.pccs.va), який містить інформацію про медійну діяльність КЦ п'ятьма мовами, перехід на медіасайти, акаунти в соцмережах та версію для мобільного.

Католицькі медії завжди мали вагоме значення для європейських країн, часто були найпопулярнішими і найтиражнішими, як, скажімо, нідерландське видання „*Ya*”, французька газета „*La Croix*”. Цікавим феноменом є структура католицьких медій Італії, які, часто, виникли і функціонують з благословення Папи чи за підтримки єрархів і структур КЦ, а також як незалежні медії.

В Італії, за останніми підрахунками 2011 року, існує 225 католицьких видавництв, які видають 4,5 тис. нових примірників видань щорічно, тобто 13 відсотків усіх видань Італії [14]. Розповсюджують католицьку літературу передовсім католицькі книгарні, яких є понад 400, а також світські, які зрозуміли їхню прибутковість. Найпопулярнішими впродовж останніх років залишаються книги понтифіків та італійських ієрархів. Наприклад, бестселерами 2010 року були книги кардинала Карло Марії Мартіні, які видали 44 рази в 12 видавництвах, та кардинала Джанфранко Раваззі – 27 видань і перевидань у 13 видавництвах Італії [14]. Останні дослідження свідчать про її зріст читацької аудиторії католицької літератури: за 2010–2011 рр. – на 10 відсотків, серед який багато молоді та некатоліків [14]. Однак з появою інтернету усі католицькі медії зазнали значних трансформацій. Це стосується і книг, які можна замовити безпосередньо на сайті в друкованому та електронному форматі. А періодика, окрім електронних версій, на які можна зробити передплату, має повноцінні сайти, що часто функціонують як самостійне інтернет-видання. Приміром, видавництво католицького згромадження паулінів, „*San Paolo*”, засноване 1914 року, сьогодні видає друковані та е-книги, аудіо- та відеопродукцію, відкритки і брошури, які можна придбати через інтернет-крамницю. Філії видавництва з подібною системою видань функціонують у 38 країнах світу. Кількість періодики та їхня інтернетизація залежить від читацької аудиторії та рівня розвитку інтернету. Італійська філія видає 12 періодичних видань, кожне з яких має свій сучасний сайт, та провадить близько 10 інших сайтів, власний телеканал та радіостанцію, доступні також в інтернеті (www.edizionisanpaolo.it).

Католицьку періодику Італії становлять понад 2 тис. видань [14], які, часто, не зменшують свій наклад навіть з появою інтернету, а в мережі функціонують як окремі інтернет-видання. Щоденна газета „*Avvenire*” (Прийдешнє), з накладом 100 тис. примірників, яка виходить від 4 грудня 1968 року з благословення Папи Павла VI. Газета належить до Єпископської Конференції Італії. Від 1998 року має сайт, який функціонує як інтернет-газета (www.avvenire.it), має складну будову, можливість передплатити друковане й електронне видання, версію для мобільного чи планшета, сторінки у соцмережах та свій YouTube-канал. Одним з трьох найтиражніших журналів Італії є „*Famiglia Cristiana*”, що виходить від 1931 року, „дотримуючись тих же журналістських принципів, задекларованих в час заснування” [12] як друковане видання і в інтернеті як самостійний інтернет-журнал. Будова сайту

<http://www.famigliacristiana.it/> передбачає доступ до інформації, підготованої спеціально для інтернет-версії та блогів, мультимедія, анонси друкованих видань, передоплату і RRS-розсилку, можливість перейти у соцмережі, youtube-канал, а також на усі сайти інших видань видавництва „San Paolo”.

В Італії існує понад 400 католицьких радіо- і телестанцій [14], які належать архи-єпархіям, єпархіям, згромадженням та католицьким організаціям або є незалежними. Чимало з них ведуть мовлення в інтернеті або виникають безпосередньо як інтернет-телебачення. Окремо треба сказати про поширеність телерадіо або радіобачення („TeleRadioPadrePio”, „TeleRadioSanPietro”, „Teleradiopace”), інтернет-сайтів, що поєднують радіотрансляцію і телемовлення у записі та наживо, текстовий супровід теле- і радіоматеріалів, складну будову сайтів, унікальну додаткову текстову інформацію, фотоархіви.

Більшість італійських регіональних та парафіяльних телестудій мають канали на відеохостингах, власні сайти з архівами передач та сторінки в соцмережах („TV2000”, „Telepace”).

З появою інтернету майже усі „старі” медії Італії поступово перейшли у мережу. Навіть медії, засновані комерційними організаціями і зорієнтовані найперше на прибуток, а не на виконання головного завдання комунікації КЦ, як таблоїд „Il mio Papa”, мають свої сторінки в інтернеті. До того ж, з’явилося чимало власне інтернет-медій чи інших католицьких сайтів.

Як вдалося дізнатися з приватних консультацій з Франческо Діані, італійського дослідника, який 1997 року розпочав каталогізацію католицьких сайтів в інтернеті, сьогодні, станом на 2015 рік, таких адрес є близько 15 тис. З них майже 4 тис. становлять сайти парафій (усього в Італії 25 тис. парафій). А 1997 року, коли розпочиналося дослідження, усіх католицьких сайтів було 174. На думку Ф. Діані, католицький інтернет Італії росте не тільки кількісно, а й якісно, різкий розвиток був помітний 2000 року, а зараз більшу увагу приділяють не створенню нових ресурсів, а покращенню якості вже створених. Цією проблемою займаються Католицька інтернет-спілка та Організація Католицьких вебмайстрів.

Подібне співвідношення медій, але кількісно значно менше, бачимо у католицькій медійній системі Польщі, яка, за невеликими винятками, майже припинила діяльність під час комуністичного режиму, але від 1989 року почала активно відновлюватися.

Хоча для українських медій польські друковані ЗСК часто є взірцем для наслідування, однак польські дослідники вважають, що католицька періодика Польщі не повернулася на ті позиції, які займала до комуністичних репресій і які займає сьогодні в інших країнах [13]. Це пов’язують не з якістю католицьких періодичних видань, а найперше з витісненням католицьких медій з публічного простору в часи комуністичного панування в державі: читацька аудиторія відівчилися купувати і читати католицьку періодика [12].

Порівнюючи довоєнну систему католицьких медій Польщі з сучасною, бачимо, що у 30-х роках ХХ ст. католицька періодика становила 27 % [Пшецієвські], а сьогодні тільки 2 % [13]. Найпопулярніші часописи, що мають загальнодержавне розповсю-

дження – „Gość Niedzielny” і „Niedziela” – читають 3,38 і 3,37 % поляків відповідно [13]. Найбільший наклад серед місячників має часопис „Rycerz Niepokalanej” – 180 тис. примірників [13]. Польською мовою виходить ватиканська газета „L’Osservatore Romano”. Унікальним явищем, яке нам вдалося зафіксувати серед періодичних видань, є бюлетень церковних бібліотек „Fides”.

Від 1993 року діє Католицька Інформаційна Агенція (КАІ), яка стала джерелом інформації про КЦ не тільки для католицьких медій, а й для суспільно-політичних.

Радіомовлення як „спосіб поширення звуків та образів чудово пристосований до духовної природи людини” [7, док, с. 51] серед католицьких ЗСК має чимале значення у Польщі. Католицькі радіостанції діють у багатьох єпархіях, однак їхня аудиторія становить приблизно 2–3 % [13]. Наприклад, загальнопольське „Радіо Марія” слухають 2,8 % (усього 73,5 % слухають радіо) [15]. Програми католицьких радіостанцій мають найперше молитовно-катехитичний характер. Приміром, Радіо „Płock” є першою католицькою радіостанцією, яка почала роботу після війни у Польщі, 1991 р. Першою трансляцією стала Літургія, яку відправляв св. Папа Іван Павло II під час візиту до Польщі. Наприкінці Папа поблагословив такий початок католицького радіомовлення словами: „Знаком хреста [...] почало євангелізаційну діяльність радіо польської єпархії. Перша католицька станція в Польщі. Vivant sequentes! Хай живуть послідовники!” [12]. Деякі сучасні радіостанції, як і періодика, відновили свою діяльність і мають довголітню історію. Як „Радіо Непокалянув”, яке 1938 року заснував св. Максимільян Марія Кольбе.

Чималий сегмент католицького телемовлення і в Італії, і в Польщі існує лише на відеохостингах. Це зазвичай цикли передач, які готують духовні особи або миряни, записи реколекцій, проповідей, „коментарів” конкретних подій. Найчастіше вони є приватною ініціативою, яку підтримує єпархія КЦ чи окремі духовні особи.

Перше католицьке інтернет-телебачення в Польщі – „Boska TV” (2012) – його творці називають „першим телевізійним порталом для людей, яким не байдужа їхня власна духовність” [10], і наголошують, „наша цивілізація тримається на грецькій філософії, римському праві та християнській етиці” [10]. Цю приватну „релігійно-суспільно-культурно-освітню” [10] ініціативу реалізували журналісти, які раніше працювали над передачами „Religia.tv”, і духовні особи. Інтернет-телебачення доступне на сайті www.boskatv.pl, двох відеохостингах і трьох соцмережах. Контент поєднує суто релігійні програми, в яких порушуються теологічні та світоглядні питання, і освітньо-розважальні. Щоправда, навіть серйозні програми вирізняються сучасним творчим підходом і легкістю подання інформації, що може приваблювати молодь.

„Telewizja Trwam”, що розпочала мовлення 2003 року з трансляції молитви „Ангел Господній” з Папою та випуску новин, зараз веде трансляцію в Інтернеті, виробляє власні телепрограми у п’яти телестудіях (три з яких розташовані у Польщі, а ще дві в США та Канаді). Позиціонує себе не як суто релігійне телебачення, а як освітньо-порадницьке та релігійне, і це дуже точно відображає тематику програм. Також використовує маркування телепрограм за віком глядачів.

КЦ в Польщі швидко збільшує свою присутність в інтернеті: за статистикою порталу Oroka.pl, є 10 тис. парафій КЦ, з яких, за нашими підрахунками, приблизно 15 %

мають свої сторінки. Їхня якість суттєво різниться – від простої інтернет-сторінки до повноцінного сайту, який, окрім парафіяльних даних, містить новини, цікаву інформацію, документи КЦ, мультимедія. Примітним є той факт, що кількість парафій, які мають свої сайти, у кожній єпархії неоднакова.

В окреслених нами системах Ватикану, Італії та Польщі помітні подібні тенденції розвитку та будови. Як бачимо, католицькі медії найчастіше виникали з ініціативи єпархії КЦ і підтримуються мирянами. Католицькі медійні системи розвиваються залежно від свободи релігійних медій в конкретній дослідженій країні і є неоднорідними. Однак, незалежно від кількості медій у кожній країні зокрема, відбувається активний перехід, а радше, поява та поширення католицьких медій в інтернеті, під час якого здебільшого традиційні медії продовжують виходити у попередньому і у новому форматах.

Список використаної літератури

1. Діяльності церкви – потрібний цифровий вияв [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://vgolos.com.ua/articles/diyalnosti_tserkvy_potribnyu_tsyfrovyu_vyuavnbsp_108643.html?print
2. Катехизм Католицької Церкви. – Київ. – 772 с.
3. Петрушкевич М. Католицька комунікативна система / М. С. Петрушкевич // Наукові записки. Серія „Культура та соціальна комунікація”; за заг. ред. Л. В. Квасюк. – Острог : Видавництво Національного університету „Острозька академія”, 2010. – Вип. 2. – С. 106–114.
4. Тінка Й. Конверсія масової аудиторії та її вплив на конфігурацію медіа Актуальні питання масової комунікації / Й. Тінка, Ш. Крульова. – Вип. 16. – 2014. – С. 26–35.
5. Фоулі Дж. Архiep. Комунікація як спосіб життя / Архiepіскоп Джон Фоулі // Доповідь під час візиту в Україну Президента Папської ради у справах соціальної комунікації // Інформаційно-аналітичний звіт радіо „Воскресіння”, № 2. 2005. – С. 5. – Режим доступу: <http://www.r.lviv.ua/aripdf/api2005-2.pdf>
6. Франциск, Папа. Комунікація на служінні справжній культурі зустрічі – Послання на 48-й Всесвітній день суспільних комунікацій. 2014. [Електронний ресурс] / Папа Франциск. – Режим доступу до ст: <http://catholicnews.org.ua/poslannya-papi-franciska-na-48-iy-vsvesvitniy-den-suspilnih-komunikacij>
7. Церква і соціальна комунікація: Найголовніші документи Католицької Церкви про пресу, радіо, телебачення, Інтернет та інші медіа / [упорядник і наук. ред. М. Перун]. – Львів : Видавництво Українського Католицького Університету, 2004. – 440 с.
8. AAS [Electronic resource]. – Available from : http://www.vatican.va/archive/ass/index_it.htm
9. L'Annuario Pontificio 2015 e l' "Annuario Statisticum Ecclesiae". 2013, 16.04.2015. [Electronic resource]. – Available from : <http://press.vatican.va/content/salastampa/es/bollettino/pubblico/2015/04/16/0277/00616.html>
10. Idea [Electronic resource]. – Reżim dostępu: <http://boskatv.pl/idea,174>
11. Katolickie Radio Plus [Electronic resource]. – Reżim dostępu: <http://portal.plocman.pl/firmy/katolickie-radio-plus,278.html>
12. Przeciszewski M. Katolickie media w katolickiej Polsce. Posłaniec, 9/2006.
13. Przeciszewski M. Kościół katolicki w Polsce dziś [Electronic resource]. – Reżim dostępu: <http://dziedzictwo.ekai.pl/text.show?id=4501>
14. Włochy: moda na katolicką literaturę. [Electronic resource]. – Reżim dostępu: <http://www.deon.pl/religia/kosciol-i-swiat/z-zycia-kosciola/art,5609,wlochy-moda-na-katolicka-literature.html>
15. Udział w rynku i wielkość audytorium programów radiowych w I kwartale. 2015. – Warszawa. 2015. – 32 s.

Стаття надійшла до редколегії 10.09.15

Прийнята до друку 05.10.15

CATHOLIC MEDIA SYSTEM AS A COMPONENT OF THE SYSTEM OF COMMUNICATION CATHOLIC CHURCH

Natalia Gado

*Ivan Franko National University of Lviv,
Generala Chuprynky Str., 49, 79044, Lviv, Ukraine,
e-mail: natalia_gado@yahoo.com*

This article explores the Catholic media system as a component of the system of communication of the Catholic Church according to the chronology of its development.

Communication of the Catholic Church has changed with the appearance of the Internet. But these changes related to the form only. The central concept has always been and is communication within the Trinity: among the Father, Son and Holy Spirit. The Word of God is addressed to each individual and to the whole Church as the mystical Body of Christ. This is why the main task of communication is to preach the Good News. Therefore, all means of communication and all activity subject to this task

According to this, Catholic media system is a significant part of all communication of the Catholic Church and a part of the whole media system as a confessional also. The media strategy has been a part of the theory of social communication of the Catholic Church since 1487.

This paper represents Catholic media of the Vatican, Italy and Poland as media of countries with the highest amount of Catholics. This topic is unexplored yet but not only in the context interaction Internet and religion, and also in generally – on the background of all types of media and religion.

Key words: communication, the system of means of the social communication, Internet pages, sites, TV program, newspaper.